ΑΘΟΡΥΒΟ ΤΡΑΚΤΕΡ - ΝΑΝΟΣ

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. Τὸ μικρὸ ἀλλὰ ἰσχυρὸ τρακτὲρ ποὺ ἐπιδείχτηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν διεθνῆ ἔκθεση γεωργίας 1978 στὴν Φραγκφούρτη, ἦταν ἀσφαλῶς γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες τῆς ἔκθεσης ποὺ ἔχουν συναίσθηση γιὰ τὸ περιβάλλον, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα ἐκθέματα. Τὸ νέο τρακτὲρ —ντήζελ, ποὺ ἔχει ἀνωτάτη ἔνταση ἤχου 74 ντεσιμπέλ, εἶναι πιὸ ἀθόρυβο ἀπὸ πολλὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα.

Ἡ ἀσυνήθης αὐτὴ ἰδιότητα ἐπιτυγχάνεται μέ ἕναν ἐφραγμένον ὑδρόψυκτο κινητήρα (2.900 στροφὲς τὸ λεπτό.). Ἡ ἑταιρία ποὺ τὸ κατασκεύασε, διαθέτει τὸ μικρὸ αὐτὸ τρακτὲρ —ντήζελ σὰν ἕνα εἶδος τρακτὲρ — νάνος μὲ ὑδρόψυκτο τετρακύλινδρο κινητήρα — βενζίνης, θέτει ἔτσι νέα μέτρα στοὺς κινητῆρες ποὺ λειτουργοῦν, γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ θορύβου.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἔκθεση γεωργικῶν μηχανημάτων ποὺ διοργανώνεται κάθε δύο χρόνια ἀπὸ τὴν «γερμανικὴ γεωργικὴ ἑταιρία», ἐγκαινιάστηκε ἐφέτος ἀπὸ τὸν ὁμοσπονδιακό ὑπουργό ἐπισιτισμοῦ Ἰωσήφ Ἔρτελ.

Οἱ ἀριστερὲς Γαλλίδες θέτουν σὲ ἀμφισβήτηση τὴν ἡγεσία τῶν ἀνδρῶν

ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἥττα τῆς «Ἕνωσης τῆς Ἀριστερᾶς» στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν τὸν περασμένο Μάρτιο στὴ Γαλλία, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα ἕνα κύμα ἀντιδράσεων, ἀμφισβητήσεων καὶ σοβαρῶν ζυμώσεων, τόσο στὸ Σοσιαλιστικό, ὅσο καὶ στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, μὲ στόχο τὴν ἰδεολογικὴ ἀνανέωση τῆς Ἀριστερᾶς στὴ Γαλλία. Ἀλλά, ἡ πιὸ θεαματικὴ καὶ σὲ βάθος ἀμφισβήτηση ποὺ προκάλεσε ἡ ἐκλογικὴ ἥττα, ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἐπέμβαση τῶν γυναικῶν μελῶν τῶν δύο αὐτῶν κομμάτων.

Ἡ ἀμφισβήτηση τῶν γυναικῶν ποὺ ἀνήκουν στὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα καὶ ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ὀργανωθοῦν σὲ μία ἰδιαίτερη, ἀποκλειστικὰ «γυναικεία» τάση μέσα στὸ Κόμμα καὶ ἡ ἀμφισβήτηση τῶν γυναικῶν ποὺ ἀνήκουν στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ ἐπικρίνουν τὴν ἡγεσία του, ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδας «Λὲ Μόντ» προκάλεσαν τὶς ἴδιες ἀντιδράσεις στὸν κομματικὸ μηχανισμὸ τῶν δύο μεγάλων ἀριστερῶν κομμάτων τῆς Γαλλίας.

Τί παραπάνω θέλουν οἱ γυναῖκες, ποὺ στρατεύτηκαν στὰ δύο αὐτὰ κόμματα; Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα δὲν ἀγωνίστηκε, περισσότερο ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο, γιὰ τὶς γυναῖκες; Δὲν εἶναι ἀλήθεια, τὸ πιὸ «γυναικεῖο» πολιτικὸ κόμμα τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὰ 640.000 ὀργανωμένα μέλη του, τὰ 220.000 εἶναι γυναῖκες; Δὲν τὶς θεωρεῖ, ἄραγε, ἰσότιμα μέλη, ἐφ' ὅσον οἱ δώδεκα ἀπὸ τὶς δεκαοκτὼ γυναῖκες βουλευτὲς εἶναι κομμουνίστριες καὶ τὸ 30% τῶν κομμουνιστῶν δημοτικῶν συμβούλων εἶναι γυναῖκες;

Παρόμοιες ἀπορίες καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος, ποὺ περηφανεύεται ἐπειδὴ ἔχει συστήσει ἰδιαίτερη γραμματεία γυναικείας δράσης καὶ πραγματοποίησε, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1973 μιὰ διάσκεψη γιὰ τὶς γυναῖκες.

«ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ»

Ἡ στάση τῶν γυναικῶν τῶν δύο κομμάτων φαίνεται τόσο «ἀπαράδεκτη» στὰ μάτια τῶν ἡγετῶν τοῦ Σοσιαλιστικοῦ καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ποὺ προσπαθοῦν νὰ βροῦν «ποιὸς κρύβεται ἀπὸ πίσω». Οἱ ἡγέτες τῶν διαφόρων ρευμάτων τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ὑποπτεύεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ὁ Ζὼρζ Μαρσαὶ ἐπικαλεῖται τοὺς δεσμοὺς — ὁλοφάνερους κατ' αὐτὸν — ποὺ συνδέουν τὶς «φεμινίστριες» τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, μὲ τοὺς τροτσκιστὲς καὶ τοὺς σοσιαλιστές.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Τίθεται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα: ἦταν, πράγματι, τόσο ἀπρόβλεπτες οἱ ἀντιδράσεις τῶν γυναικῶν μελῶν τῶν δύο μεγάλων κομμάτων τῆς γαλλικῆς ἀριστερᾶς; Τὸ πιὸ ἐκπληκτικὸ εἶναι ὅτι οἱ ἡγέτες τοῦ Σοσιαλιστικοῦ καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δὲν διαισθάνθηκαν ὅτι ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν μελῶν τους ἔχει πιὰ ἀγανακτήσει ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση ποὺ τοὺς γίνεται στὶς προεκλογικὲς περιόδους, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀντιπροσωπεύουν τὸ 52% τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ἔχουν ἀγανακτήσει ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ρόλος τους στὰ ὄργανα τοῦ κόμματος καὶ στὰ δημοτικὰ συμβούλια εἶναι ρόλος κοινωνικοῦ λειτουργοῦ. Ἔχουν ἀγανακτήσει ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ὅτι ἀνωνίζονται μέσα ἀπὸ κομματικὲς ὀργανώσεις βάσεως, ποὺ καθοδηγοῦνται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ ἄνδρες.

Ἡ ἰσότητα τῶν φύλων στὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς, ὅπως παντοῦ ἀλλωστε, δὲν ἔχει ἀκόμα ἐπιτευχθεῖ. Οἱ «φεμινίστριες» σοσιαλίστριες καὶ κομμουνίστριες ἀναφέρουν ωρισμένες χαρακτηριστικὲς ἀποδείξεις: στὴ διάρκεια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας, μόνο οἱ ἄνδρες ἐμφανίστηκαν στὴν τηλεόραση, γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὶς ἀπόψεις τῶν κομμάτων τους. Καὶ ὁ ἦχος τοῦ μικροφώνου στὶς αἴθουσες συγκεντρώσεως, εἶναι ρυθμισμένος γιὰ τὴν ἀνδρικὴ φωνή...

Ὅταν, στὴν Διάσκεψη τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος γιὰ τὶς Γυναῖκες, ἡ Φρανσουάζ Γκασπὰρ δήλωσε ὅτι οἱ γυναῖκες εἶναι οἱ ἐσωτερικοὶ μετάνάστες τοῦ κόμματος, καὶ ὅτι ἦρθε πιὰ ὁ καιρὸς γιὰ μιὰ πραγματικὴ ἰσότητα, οἱ ἡγέτες τὴν χειροκρότησαν. Ὅταν, ὅμως, λίγες μέρες ἀργότερα ἀνακοίνωσε τὴ δημιουργία ἑνὸς «γυναικείου» ρεύματος οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἡγέτες ἀντέδρασαν.

Ἂν, στὸ ἑπόμενο συνέδριο τοῦ κόμματος, ποὺ ἔχει προγραμματιστεῖ γιὰ τὴν ἄνοιξη τοῦ 1979, ἡ πρόταση τῆς Φρανσουάζ Γκασπάρ, ποὺ εἶναι δήμαρχος τῆς Ντρέ, πάρει τὸ 5% τῶν ψήφων, τότε οἱ γυναῖκες θὰ ἀποσπάσουν τὸ βασικὸ δικαίωμα μιᾶς ἰδιαίτερης τάσης μέσα στὸ Κόμμα: τὸ οἰκαίωμα, δηλαδὴ νὰ συνέρχονται μεταξὺ τους μόνες οἱ γυναῖκες μέλη τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, σὲ τοπικὴ καὶ ἐθνικὴ κλίμακα γιὰ νὰ συζητοῦν τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἴδιες.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά τὸ κείμενο ποὺ ὑπέγραψαν πέντε γνωστὲς ἀγωνίστριες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Λὲ Μόντ» θεωρήθηκε ἀπὸ τὸν Ζὼρζ Μαρσαὶ σὰν «πρόκληση».

«Σπάνια εἶναι τὰ κείμενα ὅπου ἡ λέξη γυναίκα δὲν συνοδεύεται ἀμέσως ἀπὸ τὴ λέξη οἰκογένεια. Γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ὁ κύριος τόπος ἐκμετάλλευσης τῆς γυναίκας εἶναι ὁ χῶρος τῆς δουλειᾶς. Ἔτσι παραλείπονται ἄλλα πεδία καταπίεσης καὶ ἔκμετάλλευσης ὅπως εἶναι ἡ οἰκογένεια καὶ τὸ ζευγάρι.... Πῶς μπορεῖ ἕνα κόμμα ποὺ δὲν εὐνοεῖ τὴν πάλη τῶν γυναικῶν μέσα στὶς ἴδιες του τὶς γραμμὲς νὰ ἀποκαλεῖται ἐπαναστατικό; Πρέπει οἱ ἐπιτροπὲς τῶν γυναικῶν νὰ πάρουν στὰ χέρια τους ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν πάλη τῶν γυναικῶν...» εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τοῦ κειμένου τῶν πέντε ποὺ ἐκφράζουν καὶ τὶς περισσότερες γυναῖκες μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Οἱ φεμινίστριες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος διατρέχουν τὸν κίνδυνο νὰ κατηγορηθοῦν γιὰ φραξιονισμό. Κίνδυνος ποὺ γίνεται μεγαλύτερος ἐφ' ὅσον ἤδη συναντήθηκαν μὲ τὶς σοσιαλίστριες φεμινίστριες, μὲ τὶς ὁποῖες θέλουν νὰ θέσουν πάνω σὲ νέες βάσεις τὴν «Ἕνωση τῆς Ἀριστερᾶς».

Οἱ Προεδρίνες

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρουσία ἀνδρῶν ἐνῷ τὸ φαινόμενο τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τῶν γυναικῶν παρατηρεῖται καὶ στὶς χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

⁂

Καὶ ὅμως, ἀκριβῶς οἱ χῶρες οἱ ὁποῖες ἔχουν τὶς πλέον «ἀπηρχαιωμένες» συλλήψεις γιὰ τὴν θέση τῶν γυναικῶν εἶναι ἐκεῖνες στὶς ὁποῖες ἡ «Προεδρίνα» θὰ ἔπρεπε νὰ παίξη ἕναν ἀποφασιστικὸ ρόλο! Ὅπως ἡ Γιχὰν Σαντάτ τῆς ὁποίας οἱ «νεωτερισμοὶ» γιὰ τὶς συμπολίτισσές της, εἶναι τόσον αἰσθητοὶ παρόλα τὰ δεσμὰ μὲ τὰ ὁποῖα ὁ παραδοσιακὸς Μωαμεθανισμὸς τὶς ἔχει δεμένες καὶ τὰ ὁποῖα, οὐσιαστικά, «ἀνεπισήμως» ὑπάρχουν σέ ὅλες τὶς σύγχρονες νοοτροπίες τῆς Γῆς: ἕνας ἄντρας π.χ. ἀπατᾶ τὴν γυναίκα του χωρὶς κοινωνικὴ κατακραυγή; ἀλλὰ ἂν ἐκείνη τὸν ἀπατήσει κι' ἐκεῖνος τὸ μάθει...

«Εἶδα ἕνα σύζυγο—διηγεῖται ἡ Κα Σαντάτ —ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ 25 ὁλόκληρα χρόνια ἐγγάμου βίου ἔδιωξε τὴν σύζυγό του χωρὶς ἐκείνη νὰ μπορέσει ν' ἀμυνθεῖ κι' αὐτὸ γιὰ μιὰ μικροῦλα! Εἶναι ἀνυπόφορο!» Καὶ προσπάθησε νὰ καταφέρει ὥστε ν' ἀκουστεῖ ἡ φωνή της μέσα στὴν νομοθεσία, καίτοι γνωρίζει ὅτι ἔχει ὅλους τοὺς ἀρτηριοσκληρωτικοὺς Μουσουλμάνους ἐναντίον της. «Μόνον ὅταν κάποιος δὲν κάνει τίποτε δέν ἔχει ἐχθρούς» παρατηρεῖ. Ἀλλὰ οἱ ἐχθροί της θὰ μποροῦσαν τότε νὰ στραφοῦν ἐναντίον τοῦ συζύγου της!

Μία ἄλλη Προεδρίνα, ἡ Ροζαλὶν Κάρτερ, βλέποντας τὸ γάμο της σὰν συνεργασία δύο αὐτόνομων ἀτόμων καὶ ὄχι σὰν ἕνωση δύο «ἡμίσεων» κατόρθωσε νὰ κρατήσει τὴν αὐτονομία της καὶ ὅταν μπῆκε στὸν Λευκὸ Οἶκο. Δραστήριος καὶ ἀποφασιστικὸς χαρακτήρας μὲ ἀνήσυχη ψυχοσύνθεση, βοήθησε ἀποτελεσματικὰ τὸν ἄνδρα της στὴν πολιτικὴ σταδιοδρομία του. Πολλοὶ τὴν χαρακτήρισαν φιλόδοξη. Ἄλλοι παρατηροῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει καμιὰ Ροζαλὶν ἀλλὰ δύο Τζίμμυ Κάρτερ. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἀπλούστατα ἡ Ρόζαλιν Κάρτερ εἶναι ἕ[illegible]

αὐτονομίας.

Τελευταῖα δημιούργησε θέμα διότι ἀντιπροσώπευσε ὡς εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τὸν Τζίμμυ Κάρτερ στὴν Νότιο Ἀμερική, τὴν τόσο πολύτιμη γιὰ τὶς ΗΠΑ.

«Μὰ γίνεται ν' ἀντιπροσωπεύση οὐσιαστικὰ τὸν Πρόεδρο ἡ γυναίκα του σὲ μιὰ ξένη χώρα;». Ὄχι ἀπαντοῦν οἱ μὲν διότι δὲν ἔχει ἐκλεγεῖ. Τόσο τὸ χειρότερο ἀπαντοῦν οἱ δέ (καὶ μάλιστα ἡ αὐστηρὴ «Νιοὺ Γιόρκ Τάϊμς») ἐὰν ἀποδειχθῆ ἀποτελεσματική».

Ὅπως στὸ προεκλογικὸ του βιβλίο διευκρινίζει ὁ Τζίμμυ Κάρτερ τὴν Νότιο Ἀμερικὴ εἶχε ἐπισκεφθεῖ ὡς Κυβερνήτης τῆς Γεωργίας μὲ τὴ σύζυγό του καὶ ὁ κόσμος διασκέδαζε μὲ τὴν προσπάθεια ποὺ ἔκαναν καὶ οἱ δύο νὰ ἀπαντοῦν στὶς πρές κόνφερανς, λόγους κ.λ.π., στὰ ἱσπανικά. Τὶς γνωριμίες του, τὶς καλλιέργησε ἐν συνεχείᾳ πάλι μαζὺ μὲ τὴν Ρόζαλιν. Ποιὸς ὁ λόγος νὰ μὴν τὸν ἀντιπροσωπεύση τώρα ποὺ εἶναι Πρόεδρος ἢ μᾶλλον ποιὸς καλύτερος ἀπὸ τὴν Ρόζαλιν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύση;

Ἔπειτα, σήμερα, διαλέγουμε ζευγάρια: Ὅπως καὶ ἐὰν ἔχει τὸ θέμα ὅταν βλέπουμε τὴν σύζυγο τοῦ ὑποψηφίου νὰ κατεβαίνει στὸν δρόμο μὲ ρολλὰ ἀπὸ προεκλογικὲς ἀφίσσες καὶ νὰ τὶς κολλάει ἡ ἴδια στοὺς τοίχους ὅπως ἔκανε ἡ Κα Ζισκὰρ ντ' Ἐσταὶν μὲ τὴν βοήθεια τῶν παιδιῶν της, δημιουργοῦμε μία ἄλλη «ἐντύπωση» τοῦ αὐριανοῦ Προέδρου ποὺ θὰ κυβερνήση τὶς τύχες μας. Κρίνοντάς τον ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἰδέα ποὺ ἔχει γιὰ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια καὶ γενικὰ τὴν Κοινωνία.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὴ βοήθεια πρὸς τοὺς συζύγους των, οἱ Προεδρίνες μποροῦν νὰ προσφέρουν κάτι πολὺ σημαντικό. Ἡ φωνή τους μπορεῖ νὰ συντελέσει στὸ ν' ἀλλάξουν (ἄνωθεν) οἱ ἀρτηριοσκληρωτικοὶ νόμοι καὶ οἱ ἀντιλήψεις γιὰ τὴ γυναίκα καὶ νὰ γίνει πραγματικότητα ἡ πολυπόθητη ΙΣΟΤΗΤΑ τῶν δύο φύλων, ποὺ στὶς περισσότερες χῶρες καὶ κοινωνίες παραμένει στὰ χαρτιά.

ΑΝΝΙΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Μπέν Χούρ» σὲ ἀπόδοση Βασ. Μουστάκη

Τὸ παγκόσμια γνωστὸ ἀριστούργημα, «Μπέν Χούρ» ποὺ περιέχει μιὰ συναρπαστικὴ Ἱστορία ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ, βρῆκε, μὲ τὴν παροῦσα ἀπόδοσή του, τὰ πιὸ κατάλληλα χέρια γιὰ νὰ τὸ ἀναπλάσσουν γλωσσικά. Ὁ κ. Βασ. Μουστάκης, ἀπὸ τοὺς κορυφαίους θεολόγους καὶ μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, προσφέρει ἕνα «Μπέν Χούρ», χωρὶς τὶς συνηθισμένες ἀνακρίβειες τῶν μεταφραστῶν τῆς σειρᾶς, ἀλλὰ καὶ μὲ δύναμη ὕφους ἐφάμιλλη τοῦ πρωτότυπου. Στέρεα χτισμένη δημοτική, μὲ δροσάτους χυμοὺς χλιδὴ στὸ λεξιλόγιο, γόνιμη φαντασία, ποὺ σὲ ὡρισμένα σημεῖα ἀναπληρώνει τὸν Οὐάλλας, διακρίνουν τὴ δουλειά του.

Τὸ βιβλίο εἶναι καλαίσθητα τυπωμένο, μὲ εἰκόνες τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου Βύρ. Ἀπτόσογλου καὶ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ Οἶκο «Ἀστήρ» Ἀλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Μισθοφόροι στὴ Ροδεσία δολοφονοῦν χωρὶς οἶκτο

Εμφανίζονται μὲ στολὲς ἀνταρτῶν

ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΡΙΕΣ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἀπὸ τὸ Κογκὸ στὴν Ἰεμένη, ἀπὸ τὴν Μπιάφρα στὸ Μπενίν, ἀπὸ τὴν Ἀγκόλα στὶς Κομόρες, παίρνουν μέρος σ' ὅλους τοὺς παράνομους πολέμους, σ' ὅλες τὶς ἀμφισβητούμενες πολεμικὲς συγκρούσεις, οἱ μισθοφόροι ἀγωνίζονται πάντα στὸ πλευρὸ αὐτῶν ποὺ δίνουν χρήματα. Εὐτυχῶς, ποὺ τὸν περισσότερο χρόνο μένουν ἄνεργοι: ὁ συναγωνισμὸς εἶναι μεγάλος στὸ ἐμπόριο τῆς σφαγῆς.

Μέχρι χθὲς ἀκόμα, ἑξῆντα μισθοφόροι πολεμοῦσαν στὴν Ροδεσία, στὸ πλευρὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰὰν Σμίθ, ἐναντίον τῶν μαύρων ἐθνικιστῶν. Τοὺς ὑποσχέθηκαν μισθὸ 6.000 φράγκων τὸν μῆνα. Ἐπέστρεψαν ὅλοι στὶς ἀρχὲς Ἰουνίου, ἐπειδὴ τοὺς ἔδωσαν τελικὰ μόνο 2.000 φράγκα.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μισθοφόρους βρίσκονται τώρα στὸ Παρίσι, ἀναζητώντας νέα συμβόλαια. Ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ποὺ δὲν θέλησε νὰ ἀποκαλύψει τὸ ὀνομά του, μιλᾶ γιὰ τὴν ἐμπειρία του στὴν Ροδεσία καὶ ἀποκαλύπτει τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τοῦ πολέμου, ποὺ διεξάγουν οἱ ὑπερασπιστὲς ἑνὸς ἀπὸ τὰ τελευταῖα προπύργια τῆς κυριαρχίας τῶν Λευκῶν, στὴν Ἀφρική...

Ἡ ἐξομολόγηση τοῦ μισθοφόρου, ποὺ κατατάχθηκε ἐθελοντικὰ στοὺς ἀλεξιπτωτιστὲς καὶ ὑπηρέτησε τέσσερα χρόνια ἄρχισε ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς στρατολογίας του ἀπὸ ἕναν πρώην μισθοφόρο στὴν Ἀγκόλα, ποὺ πολέμησε στὸ πλευρὸ τῆς «ΟΥΝΙΤΑ»:

ΠΡΩΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

«Μοῦ εἶπε ὅτι θὰ ὑπηρετοῦσα σὲ μιὰ γαλλικὴ μονάδα, στοὺς κόλπους τοῦ ροδεσιανοῦ στρατοῦ. Ὁ μισθὸς θὰ ἦταν περίπου 6.000—7.000 γαλλικὰ φράγκα τὸν μήνα. Στὴν πραγματικότητα ὅμως, δὲν μᾶς ἔδωσαν παρὰ 2.000 φράγκα καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐγκατέλειψα αὐτὴν τὴν ὑπόθεση. Ὑπῆρχε, ὅμως, κι ἕνας ἀκόμα λόγος: μετὰ ἀπὸ λίγο καιρό, κατάλαβα ὅτι ἤμουν πιὸ πολὺ μὲ τὸ πλευρὸ τῶν χωρικῶν ποὺ δὲν ἦταν πιὸ ἐπαναστάτες ἀπὸ μένα, παρὰ μὲ τὸ μέρος τῶν Λευκῶν τῆς Ροδεσίας.

»Ἔργο δικό μας στὴν Ροδεσία, ἦταν ἡ πραγματοποίηση «ἐπιθετικῶν» ἐπιχειρήσεων στὸ μέτωπο καὶ κατὰ μῆκος τῶν συνόρων μὲ τὴν Μοζαμβίκη, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰσβολὲς στὸ ἔδαφος τῆς Μοζαμβίκης. Ὁρισμένοι ἀπὸ τοὺς μισθοφόρους ποὺ ἦταν μαζί μου, στρατολογήθηκαν ἀπὸ «μικρὲς ἀγγελίες». Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1977, δημοσιεύθηκε στὴν ἐφημερίδα «Φράνς—Σουάρ» μία ἀγγελία ποὺ πρόσφερε «μία μελλοντικὴ θέση στὸ ἐξωτερικὸ» σὲ ἐνδιαφερομένους ἡλικίας τοῦ λάχιστον «22 χρονῶν καὶ κατὰ προτίμηση ὑπαξιωματικούς». Δίπλα ὑπῆρχε ἕνας ἀριθμὸς τηλεφώνου. Ὅλοι πάντως, ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴν Ἐλβετία, μὲ προορισμὸ τὸ Σώλτσμπερ. Στὸ ἀεροδρόμιο μᾶς περίμεναν στρατιωτικὰ ὀχήματα, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὸ στρατόπεδο τοῦ συντάγματός μας, ποὺ βρισκόταν στὴν Κραμπόρν. Διοικητὲς τῆς μονάδας μας ἦταν οἱ ταγματάρχες Λαβιόλα καὶ Λ. Ἀσσομψιόν. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς μας, ἦταν αὐτοχρισμένοι ἀξιωματικοί, ποὺ δὲν ἤξεραν καλά—καλὰ νὰ διαβάσουν. Ἀπὸ τοὺς μισθοφόρους, ἄλλοι ἦταν πρώην λεγεωνάριοι ἢ ἀλεξιπτωτιστὲς, ὅπως ἐγώ, ἐνῷ ἄλλοι δὲν εἶχαν κάνει οὔτε τὴ στρατιωτική τους θητεία. Ἄλλοι πάλι, ἦταν μέλη τοῦ γαλλικοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου καὶ ὁρισμένοι ἀπὸ αὐτοὺς εἶχαν πολεμήσει στὸ πλευρὸ τῶν φαλαγγιτῶν, στὸ Λίβανο.

»Εἶχαν ἔρθει στὴ Ροδεσία γιὰ νὰ «καθαρίσουν» τοὺς Νέγρους καὶ τοὺς κομμουνιστές. Στὸ στρατόπεδο ὑπῆρχαν ἀκόμα Πορτογάλοι ἀπὸ τὴν Ἀγκόλα καὶ τὴ Μοζαμβίκη, Νεοζηλανδοί, Αὐστραλοί, Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικάνοι, βετεράνοι τοῦ Βιετνάμ, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλοὶ Νοτιοαφρικανοί, ποὺ ἔκαναν τὴ στρατιωτική τους θητεία πολεμώντας στὴ Ροδεσία.

«ΕΧΕΤΕ ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ»

»Πρὶν ξεκινήσουμε γιὰ τὸ προκεχωρημένο φυλάκιο, ὁ ταγματάρχης Λαβιόλα μᾶς ἔβγαλε ἕνα σύντομο λόγο:

«Ἂν καὶ εἴσαστε σήμερα στρατευμένοι στὸν ροδεσιανὸ στρατό, εἴστε Γάλλοι καὶ στὸν ἀγώνα ποὺ διεξάγεται ἐδῶ ἐναντίον τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἀντιπροσωπεύετε τὴ Γαλλία... Δὲν βρίσκεστε ἐδῶ γιὰ χρήματα, ἀλλὰ γιὰ ἕνα σκοπὸ κλπ.».

»Ἔτσι πέντε ὧρες, ταξιδεύαμε μὲ τὰ στρατιωτικὰ φορτηγὰ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Ροδεσίας, καὶ θαυμάζαμε τὸ τοπίο σὰν τουρίστες. Τὸ ἐπιχειρησιακὸ μας στρατόπεδο βρισκόταν στὸ Μτόκο, καὶ μετὰ ἀπὸ τρεῖς μέρες ἀρχίσαμε τὶς ἐπιχειρήσεις, κοντὰ στὰ σύνορα τῆς Μοζαμβίκης. Μετὰ ἀπὸ ὁδηγίες τοῦ «Εἰδικοῦ Κλάδου» —τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τοῦ στρατοῦ —περικυκλώναμε ἕνα χωριό, σέ σχηματισμὸ μάχης καὶ χωρίζαμε τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Κάναμε παντοῦ ἔρευνες. Μερικὲς φορές, βρίσκαμε φυλλάδια τῶν ἀπελευθερωτικῶν κινημάτων. Ὅλοι, σ' ὅσους βρίσκαμε τέτοιο ὑλικό, χαρακτηρίζονταν τρομοκράτες, ἢ συνένοχοι καὶ συλλαμβάνονταν. Δὲν μοῦ ἄρεσαν αὐτές οἱ ἐπιχειρήσεις. Τὸ νὰ πολεμᾶς ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ νὰ εἰσβάλεις στὰ σπίτια τῶν χωρικῶν καὶ νὰ τοὺς ξυλοκοπᾶς γιὰ νὰ βγοῦν πιὸ γρήγορα ἔξω. Τούς συλληφθέντες παραδίδαμε στοὺς ἄνδρες τοῦ «Εἰδικοῦ Κλάδου», ποὺ τοὺς ὑπέβαλαν σὲ βασανιστήρια γιὰ νὰ μιλήσουν.

ΟΙ ΜΑΧΕΣ

»Ὅσο γιὰ τὶς μάχες... Ἡ τακτικὴ τῶν ἀνταρτῶν συνίσταται στὴν αἰφνίδια ἐπίθεση. Καὶ ἀφοῦ ξοδέψουν ὅλες τὶς σφαῖρες τους, ἐξαφανίζονται. Πρόκειται γιὰ τακτικὴ παρενοχλήσεως, καὶ ὄχι μάχης. Πάντως, σὲ σύγκριση μὲ ὅσα εἶχα ἀκούσει, ὁ ὁπλισμός τους καὶ τὸ ἠθικό τους ἦταν πολὺ ὑψηλότερο ἀπ' ὅ,τι πιστεύαμε. Ἀλλά, τὴ μεγαλύτερη ζημιὰ τὴν κάνουν οἱ «Σέλους Σκάουτς» μία εἰδικὴ ροδεσιανὴ μονάδα, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ καλὰ εἰδικευμένους στὸν ἀνταρτικὸ πόλεμο, Λευκοὺς καὶ Μαύρους. Οἱ «Σέλους Σκάουτς», κάνουν ἐπίδρομὲς στὸ ἔδαφος τῆς Ροδεσίας, ἐπιδρομὲς ἰδιαίτερα αἱματηρές, ποὺ τὶς ἀποδίδουν στὴ συνέχεια στοὺς ἀντάρτες. Σέ μιὰ τέτοια ἀποστολὴ οἱ «Σέλους Σκάουτς» μεταμφιεσμένοι σὲ στρατιῶτες, τῆς Μοζαμβίκης καὶ σέ ἀντάρτες, ἐπιτέθηκαν σὲ χωρικούς καὶ σὲ ταξιδιῶτες καὶ σκότωσαν καλόγριες, πρᾶγμα ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτηση τοῦ ροδεσιανοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ μέθοδος αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς εἰδικότητες τῶν Ροδεσιανῶν, ποὺ εἶναι ἄριστοι στὸν ψυχολογικὸ πόλεμο καὶ ποὺ πρεσβεύουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο μέ κάθε θυσία νὰ ἀμαυρώσουν τοὺς ἀντάρτες καὶ τὸν ἀγώνα τους στὰ μάτια τῶν ἀμάχων.

Πάντως, ὁ φόβος τῶν ἀμάχων ποὺ δὲν εἶναι ὅλοι μὲ τὸ μέρος τῶν ἀνταρτῶν, γιὰ τοὺς ἄνδρες τοῦ ροδεσιανοῦ στρατοῦ εἶναι ὁλοφάνερος. Ὁλοένα καὶ περισσότερο οἱ Ροδεσιανοὶ υἱοθετοῦν τὴν τακτικὴ ποὺ ἀποκαλοῦν «προστατευόμενα χωριά». Ὁλόκληρες περιοχὲς περιβάλλονται ἀπὰ συρματόπλεγμα καὶ φρουροῦνται ἀπὸ ἔνοπλους στρατιῶτες. Ἐπίσημα, χρησιμοποιοῦν αὐτὴ τὴν τακτική, γιὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς χωρικούς. Ἀλλά, στὴν πραγματικότητα, τὸ σύστημα αὐτὸ ἔχει ἐφαρμοστεῖ γιὰ νὰ ἀποτρέπονται οἱ διεισδύσεις τῶν ἀνταρτῶν καὶ νὰ ἐ